

מסורת הש"ס

(א) צבא מליכא דקנ: (ב) צ"מ
(ג) שייך לע"ב, (ד) ר"מ
(ה) וי"ל וכיון, (ו) נ"א כל,
(ז) ר"מ מ"ו,

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה כל וכו' שהוא
עסוק במלאכה:

מוסף רש"י

פחות משתות נקבה מקח.
לאלתר, יותר משתות בטל
מקח. ושניהם חוזרין, שתות
קנה. ואין אחד מהן יכול
לחזור (ב"מ נ:).

מוסף תוספות

א. כיון שהזכיר לו בית
כור ודאי לבית כור שלם
נכתובין. יד רמב.
משכר"כ ברב חזנה
מכר מכר ומשך וגמר
מלאכתו ואם יש שם יותר
מן הראוי ישלם לו המותר
ולמה יקבל מאי
דשכיח ויריד על דעת כח
העני' ג. ח"ל הרעש"א:
הני מליי לעבד ברכה
ומעשרות, אבל לננין מקח
ומכר שפי' מקיין קיי.

רבינו גרשום

התם בין חסן בין יתור ומר
 יתור. והואיל ואמרת ותר
 מרובע מות הרובע למאה
 חסן. ויתור מחלה. ותר
 מרובע עלות למר ול
 קבין ולא יתור מחלה לרובין
 הריעו ית' ט' קבין הלא
 ארבע אמות באפי נפשו
 לרעה. והאחי לעולם
 נהאא אל הפשטא אל תפנת
 מנפת את כרלו: ותר
 משתת בל מקח משתת
 דבר ומחורא אונאה. ואמאי
 להיכא דנתאח ביותר על
 פשטא פתח בל מקח
 ניהור ליה מוכר לרוקח
 על פחות משתת וזה
 המקח קרי: אלא ש'מ' אל
 היכא דבעי לאהרורי ליה
 מיהור. הכי נמי פשטוש
 נהאא בלפות מנפת את
 כרלו: וית' השתא ההם שר
 בשוה. קאמר ליה לרובין
 ליה המקח ומיהור להיכא
 דנתאחד פחות משתת נהקד
 מקח משתת אל דיעי הלא
 יא נתאח יא אל נתאחד
 והי ומחורא להיכא נתאחד
 תחת דידעי ללוקח אל
 הרי מחילה ליה וית' משתת
 מקח טעות ובלט מקח
 ומהא ליה פשטוש לעולם
 נהאא בלפות אינו מנפת את
 כרלו: ח'ש' קביל עליו
 דהו חבור ליעט שכבר
 היה לו מקבל עליו ששכר
 השדה שרש בוראות למאה
 איהלעו דר מכיר הנוטע
 כשעור' י' אילנות בין ח'
 אלא ש'מ' (אנפס) אל אק
 פשטות דמיוני ומקבל עליו
 בעל השדה אבל אם מכיר
 יתור כמ' מגבולות
 אלא לכא' שאר שרש עליו
 ואמאי מגבולין עליו את
 הכל ליהודי ולפני ליה
 הנוטע עד י' אלא ש'מ'
 דמגבולין עליו כלל הכל
 היכא דבעי הארור כי
 מדרב. ותפסתו ק' מהא
 דבר ותפסתו כל כרלו:
 אמר רב רזנא בריה דר'א
 ירושע. מהא אל פשטוש
 כלל כשום ח'מ' מגבולין
 עליו את הכל כרל יתור
 מיכן. יתור משער לרעה
 כל ליעט לו מחלה דהו
 שרש עצמה דר'א שרש שקיבל
 ליהודי ליעט לו שרש

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

צה.

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פֿינז מהל' א מירער ה'ל' יא סגן
לואון קע וועגן פֿט טושע:
ח"מ ס' רבו סקף א:
ב א מיי שס ה'ל' ד
טושע פֿט סקף ד
ב א מיי שס ה'ל' פֿט טושע
פֿט סקף ד:
ב ד מיי פֿינז מהל'
שכירות ה'ל' יא סגן
פֿט טושע ח"מ ס'
ש סקף א:
ב א מיי פֿינז מהל'
מכירה ה'ל' א סגן
עשין פֿט לואון קע טושע:
ח"מ ס' רל סקף א:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

מד

לס צפני עצמו והרי הוא כאילו לא עשה כלום מעיקרה ומקבלותו
נטע הלך כשאר לו בעל הבית נטע לי שדה זו לנטע את כל השדה
ליטע טע את כולן כדמתחיל עשבי לקיים את תנאו דמי ובאילן אחד
דלה נשאר מתחלה כי אם " בזריות לך" לא הקפיד בעל השדה בדבר
האבל גבי טעופת יחור מרובע סלסל כיון דרובע שביח מחיל כי איכא
סתם מרובע ככל היסוד לא את הסלסל מתחלה דמי דהא סלסל ציני ליה
סתם תנאו. ולא דמי למקרקעי דר"א בריוות דהא סלסל הימכר
לך כן אלס שישלים לו תנאו ולעולם אימא לך אין מנפה את כולו: היכי
לחצירו מרתף של יין אבל אין אנו יודעין איזה לשון אמר המוכר
אני מוכר לך ולא קאמר זה: קשיא. בריתא דלקמן דקתני ונתן
מרסא זה של יין. אני מוכר לך: קשיא. נמי הך בריתא דלקמן דקתני
יאי. בריתא דקתני אפילו כולו חומץ הגיעו: שגולו יפה. דסתם
סלסל ר"י מתלושות תאנים למאס דלל חשידי וסג סתם ומחיל
ביח כל כך והלכך יי אמר ליה מרסא יפה בעיני: וכו' לו יין
בי אהני זה כמות שהוא: מרסא זה. אפילו חומץ משמע: לעולם.
בעינן ומקבל עשרה קוססות לך' דעבידי דשכיחי ומחיל. ודקשיא לך
שגולו יפה ומקבל עליו רי: ובספס מי מקבל. בתמיה דלוקמת
ר'י. רבנא נקט דסלקא דעפך לשמיה לאלתר קא בעי ליה או
לדמקבל קוססות הכא נמי ינמא הגיעו אפילו הוא יין קוסס:
ואבו אורר ר'י. כלומר היינו מרתף דמתניתין. אלמא מתניתין במרתף
יפה ואהני זה לקבל קוססות דל"ל מרתף זה של יין אני מוכר לך:

וּלְמַאֲלֵי דְפִשְׁטִי לִיָּה הָתָם [לְקַמֵּן קִד]. דְּלֵא אִ"ל צִית כּוּר סַתְמָא כְּמֵאן דְּלֹאֲמֵר לִיָּה הֵן חֶסֶר הֵן יִתֵּר דְּמִי וְהִיא נִמְי מַחֲלִיל רּוֹבֵעַ לִסְאָה וְיִוְתֵּר מְרֻבֵּעַ יִחוּזִר הֶבֶל הוּא לִיָּה לְשׁוּנֵי הֶבֶל הִבִּי הַשְׁמָא הָתָם מַעֲיָקְרָא צִית כּוּר אִ"ל מִדְּמַשְׁמַע לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִיָּהוּ רּוֹבֵעַ הוּא מַחֲלִיל טָפִי מְרֻבֵּעַ לֹא הָתָם הֵן חֶסֶר הֵן יִתֵּר חֲשִׁיב יִתֵּר מְרֻבֵּעַ רֵי לֹאֲיִצְטְרוּפִי בְּתַשְׁעַת חֲשִׁיבִיתָא בִּאֲפִי נִפְשָׁא "פָּחוֹת מִשְׁתּוֹת נִקְנָה בְּמָל מִקָּה גִּשְׁתּוֹת קִנְהָ לִיָּהֲדֵר עַד פָּחוֹת מִיָּה דְּבִעִי לֹאֲהֲדוּרִי כּוֹלֵד הָתָם מַעֲיָקְרָא שׁוּהָ בִּי מִשְׁתּוֹת לֹא יִדְעָה שְׁתּוֹת יִדְעָה וְלֹא מִיָּה מִקָּה טַעוֹת הוּא וּבְטָא שְׂדֵה מַחְבְּרוֹ לִיטַע הָתָם בּוּרִיּוֹת לְמֵאָה יוֹתֵר מִיָּה הֶבֶל אִ"ר הוּנָא בְּרִיהַ מִכָּאן כְּבֹא לִיטַע מִתַּיִן יִין וְכוּ': הִיבִי דְּמִי אִי סַתָּם קִשְׂיָא אִי דֹאֲמֵר קִשְׂיָא אִי דֹאֲמֵר לִיָּה מִרְתָּף שֶׁל יִין אֲנִי מוֹכֵר יָפֵה מִרְתָּף זֶה שֶׁל יִין אֲנִי הַגִּמְכּוּר בַּחֲגוֹת מִרְתָּף כּוֹלֵד חוֹמֶץ הִגִּיעוּ לְעוֹת סַתָּם וְתַנִּי בְּרִישָׁא עֶשֶׂר קוֹסְסוֹת לְמֵאָה תֹאנִי ר' חִיָּא הֵמּוֹכֵר לוֹ יִין שְׁכוּלוֹ יָפֵה שְׁחִמְרָא הוּא וְהָא תַנִּי מִרְתָּף שֶׁל יִין אֲנִי מוֹכֵר יָפֵה מִרְתָּף זֶה שֶׁל יִין אֲנִי שְׁכוּלוֹ יָפֵה וּמִקְבֵּל עַ

מתחמקין לאורחיהו דלילנות להיות בהן צוריות כל כך ומחיל: יסר
ממן. כגון י"א למאה: **מגלגלין עליו את הכל**. יטע לו י"א חילנות
 מתחמקין דהשתא ליכא מחילה כלל. ולעיל נמי את כל לנפוח מנפה את
 כולו כרב הוא: **אמר רב הוא צריה דרב יושע כל יסר**. מעשר
 חין לנו לחייבו לחזור וליטע את היתר על עשר חילנות לצד
 דהרי הוא צאות מותר כשכא ליטע איתא כלילי צא עכשיו ליטע שדה
 אחרת מתחלה דמי שטיע קרקע אחרת יש שראוי ליטע וחשוב שיהיה
 שדה קיבץ שדה ליטע ועדיין כשש יתיר מ"י צוריות הרי יש לו שדה
 אחרת לו והרי לא קיים את מנאו היכא דנשאר י"א צוריות וכשכא לחזור
 שיטע לאו כלום הוא שהרי הרוב של שדה נשתייר עדיין שלא נטעו והיכי
 מוועט כזה ומשאריו לקרות שדה כגון י"א חילנות לק' חשיבי ולא מחיל
 טפי מרובע נמי המותר ישלם והרובע מחיל דהא ליכא למימר התם כל
 עשם רובע טופח וכי משלם ליה מותר דרובע הרי נתקיימה מביטור ו
 לעינים ולא מחיל מידי אבל יותר מרובע טופח דמטלטלי ליכא קפידא
 דמי. מתניתין דקתני מרתף של יין מקבל עליו כו' דמשמע המוכר
 ללוקח בשעת מכירה: **אי דא"ל מוכר ללוקח כסמחא מרתף של יין**
לו יין שכולו יפה ומתני קתני מקבל עליו י קוסקות לק': **ואי דא"ל**
נותן לו יין הנמכר בחנות: אי דא"ל מרתף זה. ולא הזכיר יין:
 יין יפה בעינן ולא מקבל עליו י קוסקות דלא דמי לרובע טופח
 אבל חביות של יין דבר גדול הוא כל חבית בפני עצמו וגם לא
הנמכר בחנות. היינו כולו קוסקות והכי מוכח לקמיה בשמעתא דל
 מתמימין דאמר ליה מרתף של יין סתם ולא קאמר ליה זה הלכך יין ט
 דברייתא דקתני יין שכולו יפה תני ברישא דברייתא הכי נותן לו י
 ללמתניתין בסתם ואפילו הכי מקבל י קוסקות לק': **חבית של יין**
למכרו ולא להכניסו בצורר קמ"ל. נותן לו יין שכולו יפה. ואם י
ידבולו חד המדא הוא. אבל בחביות טובא מקבל שפיר קוסקות לק':
 זה של יין חמירי ולא בסתם והיינו טעמא דלהני של יין למכור יין